

Cena edne številke dinar.

Poštnina v gotovčini plačana.

LETO XXI. MARIJIN LIST. št. 2. FEBR. 8. 1925.

Nevtepeno Poprijeta Devica Marija.

Pobožen mesečen list. Vrejüje ga z dovoljenjom cerkvene oblasti :

KLEKL JOŽEF, vp. pleb. v ČRENSOVCIH, Prekmurje.

Cena na leto doma 10 D, v Austrijo i na Vogrsko 20 D, v Ameriko 50 D.

Naročniki so deležni -sada več jezernih sv. meš. i dobijo k listi
vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga.

Dari.

Na tretji red 1. 1924. v dinarrah: Ostalo od lani 113 90, Lutar Kata D. B. strica 1·50, Mesarič Kata Sr. Bistrica 50, Tretjeredniki z Žižkov 49, Koren Jula Renkóvci 2, N. N. z Nedelice 5, Brezovica 4, V. Polana 12, Dominko Peter i žena Chicago 130, Renkóvci 44·50, Horvat Verona Sr. Bistrica 30, Graj Jeleña Črensovci 2 50, Tretjeredniki Dol. Lendavskih gor 12, Farkaš Ana Surehovci 10, Berdin Treza Filovci 3, Pavlinjek Skakovci 6, Tretjeredniki z Nedelice 25, Moški z Gomilic 22, Sr. Bistrica 43, Gor. Bistrica 76 50, Dol. Bistrica 68, Dol. Bistrica 5, Moški z Črensovec 15, Hotiza 40, Ženske z Turnišča 40, Ženske z Gomilic 70, z Brezovice moški i ženske 30, Ženske z Žižkov 210·25, moški 61·75, Nedelica 54, Ženske z Trnja 60·25, Renkóvci 48, Gor. Bistrica 11, Črensovci 107, Trnje moški 18·50, Skupno 1544 Din in 65 par. Potroši na tretjired 1924 leto v dinarrah sò: Triji Glasniki 21, dva Bogoljuba 32, dva Zamorčka s kalendari 39, Na cerkev M. Pomóčnice Rakovník 25, Sirotišnica Št. Vid 10, Mohorska družba 20, Na cerkev v Šiški 100, Tkalec Ani siroti s'epoj Trnje 100, Ednoj betežnici siroti v Črensovci 50, Siromaškim dítjakóm pot z Maribora 40, Telegraf po vizitatoru 20, vizitatorí 250, foringa nazaj vizitatorí 100, robačo 5, Posojilo Martinišči 200, Misijonari ob prilike 70 letnice 300.

POŠTA.

Majcen Franc Sakolovci. Lani ste plačali 10 Din več na Marijin list, zato letos plačate samo 10.

VSEBINA :

	Stran
Sedmere radosti Blaž. D. Marije i sv. Jožefa	1
Ples naše veselje	2
Marija pomaga tistim, ki v njo zavúpaajo	4
Dva pogovora	5
Glasi iz doma i sveta	8

Sedmere radosti Blaž. D. Marije i Sv. Jožefa.

Radosti blaž. D. Marije i sv. Jožefa, kak predmet našega častenja.

Sv. Jožefa je v njegovih radostaj častio katoličanski svet ravnote, gda Marijo. Predmet njiva radosti je bio sküpen. Jezuš sta se radüvala oba. Uda se z D. Marijov radüje naša düša, da je Jezüša rodila, da je njega najšla, je nemogoče, da ne bi mislili s čütečim srcom zednim i na radosti sv. Jožefa, o šterom svedoči sv. Pismo samo, da je čakao Jezüšovo rojstvo i je s potrjim srcom iskao skoz tri dni z D. Marijov zgüblenoga. Od tistoga časa, da se je naš gospod J. Kristuš narodo, ošte, da se je oglasila na betlehemskih ravnica veselje oznanjajoča pesem služabnikov večne radosti, je vervajoči vsigdar častio i D. Marijo i sv. Jožefa v njih radostaj. Samo zdašnje število sedem je dobilo s časa določeno obliko i to pri radostaj D. Marije prle, pri radostaj sv. Jožefa pa sledkar. Velikost toga velkoga svetnika dober Bog tak svedoči, da pomali püšča eden-eden trak v verne düše. Skriva ga, kak je bio skrit v Nazareti. A ravno to je njegova velikost, da se je lahko skrio pri Jezüši i Mariji, ali bole povedano njeva pri njem. Tak je tüdi njegovo častenje. Njih dika zakrije njegovo i to je njegova istinska, najvekša dika, da če tüdi skrito, a itak vsigdar lahko vküphodi z Jezüšovov i Marijinov dikov. Kelko stoletij je moralo preminoti, da ga je Cerkev pripoznala za to, ka njoj je vsigdar bio, za svojega branitela? Njegova vloga je to, da naj čuva sveto družino. Takše je tüdi njegovo častenje. Najprle Jezüšovo lübeče srce spozna mrzli svet i Marijino brezmadežnost „hüdobno pokolenje“ i komaj nato stopi naprej iz mraka čuvar teh dveh najsvetejših i najčistejših src: sveti Jožef.

Tak smo tüdi s častenjom njegovih sedmerih radosti. Dosta sledkar spozna te svet, kak Marijine. Izrazito govorimo samo o sedmerih radostaj. V teh samo od 18.-ga stoletja naprej časti svet Jezüšovoga hranitela. Častitlivi Januarij Sarnelli (vmro l. 1744), eden prvih vučnikov sv. Alfonza Liguorija, je bio prvi, ki je ča-

stio sv. Jožefa zavolo njegovih sedmerih radosti. Njegovo molitev, štero je v te namen opravlaol, je sv. Cerkev obdala z jako velikimi odpustki, kak sledkar povemo. Teh sedem radosti pa je tudi združeno z njegovimi žalostmi, da časteč tudi prejšnje naj tem bole občutimo čisto velikost njegovih radosti. Te sedmere radosti so sledeče :

- 1., da njemi je angeo nazvesto vtelovljenje Sina božega ;
- 2., da je lahko zagledao Jezusa i je lahko čuo angelsko pesem ;
- 3., da je lahko čuo ime božega deteta: Jezus ;
- 4., da je lahko čuo od sv. Šimeona srečno dokončanje Jezušovega odrešilnoga dela ;
- 5., da je lahko neseo Jezusa v Egipt, gde so se pred Njim stebri poganskih bogov zrušili v prah ;
- 6., da ga je angeo nazaj pozvao iz Egipta i ga je pomiro v bojazni pred Arhelana i se je lahko napoto v Nazaret v največšem méri ;
- 7., da je Jezusa v cerkvi našeo.

Teliko od predmeti naše pobožnosti do sedmere radosti Bl. D. Marije i sv. Jožefa.

(Konec)

Ples naše veselje?

Vsakši človek je rad veseli. Što pa bi bio vsikdar žalosten pa čiravno ga terejo tudi težave v tom življenji! Veselo družbo si sakši rad išče, se njoj rad pridruži. Samo žalostno je, ka si vnogi iščejo takše družbe štere so samo navidez vesele. In veselje štero njim dajo, je kak vetrič, šteri zašumi samo z listjom, a dreva v koreninaj ne gene. To veselje njim prisili samo malo smeha na vüsta, na to pa mine kak veter, a v srce njim ne segne. In štere družbe so takše? To so vesele družbe po oštarijaj, to so plesi! O povejte vi, šteri ste vnogo plesali ali ešče plešete in hodite po vsej balaj, če ste bili kda pri plesi posebno pa ešče po plesi zaistino veseli? Med plesom, — kda se vam je od skakanja in pijače razgrela krv in kda ste pozabili na vse drugo, — ste znabiti bili veseli. Liki po plesi, kda ste malo pomislili, ka ste vidli, čüli, ka mislili, gučali in ka delali na plesi, ali ste bili tudi veseli — srečni? Ne! Nikaj praznoga ste čütili v svojem srci. Znabiti ste si tudi zdehnoli: „Oh, da bi nikdar ne šou, ne šla na te ples!“ In kelko nesreče so že spravili plesi na svet! Kelko mladih lüdj so pomorili na düši in na teli! Kelko ne-

dužnih belih lilij se je poklátilo na njih v blato! Kelko britkih skuz žalüvanja se je že pretočilo zavolo njih!

Eli je plesati greh? Ne, liki velka nevarnost za greh je! Poslušajmo, ka pravijo svetniki o plesi! Sv. Frančišek Saleški pravi: „O plesi ti povem to, ka pravijo doktori o gobah: najbokše so za nikaj! Tüdi najbokši plesi so nej dosta vredni“ Nadale piše on v svojoj prelepoj knigi Filoteji: „Pomisli, kelko düš trpi v časi, kda ti plešeš, v peklenskom ognji zavolo grehov, štere so na plesi včinile. Pomisli kelko pobožnih oseb kleči pred Bogom med tem, kda ti plešeš in premišlavajo njegovo veličastvo in ga molijo. O kelko v bokše obrnejo oni svoj cajt kak ti! Ne pozabi, ka med tem, kda ti plešeš, smrt kosi v tvojoj bližini in daleč od tebe na jezere lüdi in ka na jezere moškov, žensk in dece trpi med tem doma in po špitalaj telovne in düševne muke! Oni nemajo nikšega mira; in ti moreš ostati na vse to brezbrizen? Pomisli, ka boš ti tüdi lejko ednok tak trpo in drügi do te skakali kak gnjes ti! Pomisli, s kakšov žalostjov gledajo tvoj Zveličar, Marija, angeli in svetniki na tvoje veselje pri plesi! Med tem, ka si na plesi, cajt beži, smrt te zalezüje in večnost se ti bliža. Skoro ne boš več plesao med glasnov mužikov, tvoje telo do nesli med jokom tvojih dragih na cintor, a tvoja düša pa de ali na veke srečna ali nesrečna.“ Sv. Efrem pa pita: „Što je včio kristjane plesati?“ In sam odgovarja: „Sv. Peter gvüšno ne, liki sama peklenska kača. Ples oslepi moške, pogübi ženske, nedužnost potepta; zavolo njega žalüjejo angeli in se veselijo hüdobni dühovi.“ Nadale ešče pravi te svetnik: „Povej mi, pa šterom mesti sv. pisma najdeš bar edno reč, štera bi ples odobraval!“ Sv. Avgüstin, te velki vučenik sv. Cerkve pa piše: „Vnogo bokše bi bilo, če bi dečki orali, dekle pa prele, mesto ka plešejo.“ „Plesi so grob nedužnosti in sramežljivosti“ pravi sv. Ambrož. Sv. Karol Boromejski pa pravi, ka je posvetni ples krog, v sredini šteroga se süče vrag in okoli njega pa njegovi hlapci. „Plesi kvarijo nedužnost, napelavajo nas v sküšnjave in v grehe, vžigajo v nas nečisti plamen in blatijo düšno vest,“ so reči sv. Ciprijana. In čüjmo ešče velkoga predgara sv. Krizostoma! On pravi, ka je ples javna šola najnesramnejših sküšnjav in strasti, grda zloraba božih darov, delo in razveseljavanje šatanovo. Nadale pravi, ka če bi v noči zasvetilo na nebi telko zvezd, kelko smrtnih grehov se napravi na plesih, bi bila noč svetlejša od dneva.

Če je vse to istina — in istina je — ali nam te ples more spraviti kakše veselje? Ne!

Dragi bralci Marijinoga lista! Sveto leto je letos. Zato naj bodo sveta tudi vsa naša dejanja! Ogiblimo se greha bole kak smo se ga druga leta! Ogiblimo se plesov, ne hodimo na nje! Plesati je nej greh! Da pa kak lejko človeka, šteri zna dobro plavati prime v vodi krč in se vtopi, tak nas lejko na plesi nadne skūšnjava in naša dūša se lejko vtopi v globočino greha! Varjimo se zato skūšnjav in prilik za greh! In če mo daleč od prilik, mo tudi daleč od greha. Biti daleč od greha pa se pravi bitj pri Bogi. In što nebi rad bio pri Bogi? Vej je samo pri njem vse veselje in sreča! Iščimo zato vsikdar, posebno pa letos veselje in srečo pri Bogi! Pri njem najdemo oboje in vidli mo, kak istinske so reči sv. Avguština: „O Bog, nemirno je naše srce, dokeč si ne počine v Tebi, večnoj sreči!“

V. Št.

Marija pomaga tistim, ki v njo zavūpajo.

V nekšoj maloj vesnički na Madagaskari v Afriki je živelā pobožna, jako dobra i blaga 14 letna deklica, z imenom Felicia Rabao. Zavolo zglednoga i lūbeznivoga obnašanja je bila lūblenka vseh. Vsakši den i posebno vsakši večer se je z vsov gorečnostjov i pobožnostjov vdeležūvala skūpnih molitev i je pripravila tudi svoje stariše i prijateljice za dobro molitev. Bila je goreča Marijina častilka i je jako rada molila čislo.

Nekšega večera — med dnevom je še pridno delala i bila videti popolnoma zdrava — pa začne tožitj o močnom glavoboli i bolečinaj v vūhi; mantrala jo je tudi hūda vročina. Spala je ponoči samo malo i drūgi den je morala ostati v posteli, gde je sama ali s svojimi pajdašicami, ki so jo pohodile, molila sv. čislo. Ponoči pa, kak da bi se česa prestrašila na ednok vzklikne: „Marija, moja mati, reši me!“ i omedli. Taki se odpravi nekši zamorec v pol vūre odaljeno misijonsko postajo Domremy. Ali najde misijonara? Domremy najmre nima lastnoga dūhovnika, nego vsakši mesec ednok obiše tisto postajo dūhovnik, gde ostane kvečjemi eden den. — Poslušajmo, kak pripovidava o Deces:

Vsakši mesec se podam v Domremy, ki je od varaša Fainarantsoa oddaljen kakših 4 do 5 vūr hoda, da nadzorūjem tamkajšnja dela. Meseca julija pa bi morao sestaviti letno poročilo i sklenoti račune.

Zato se odpravim že v sredo 27. junija v Domremy z namenom, da ostanem tam dva dni i nemoteno dovršim svoje račune i drūge posle. Misló sem, da je to glavni vzrok, zakaj sem

se odločo za dugše bivanje v Domremy. A sledkar sem spoznal, da je previdnost boža tak štela.

V četrtek ob pol 4. vūri vūtro me zbūdi močno klonkanje na dveri. Odprem okno i pitam, što je i ka žele. Oglasi se naš paster, rekoč: „Friško, častiti oča, v Alatsinainy vmira 14 letna deklica.“

Paščim se teda v šegeštijo, vzemem vse potrebno s seov i se s spremlevalcom nemūdoma podam na pot. Če tūdi je bila tmica, sva v frtao vūri prišla do cila.

Po visikih stubaj idem v stanūvanje mēni že znane rodbine, gde je mlada betežnica počivala materi v naročaj; bila je še izda v omedlevici. Žila je bila le še slabo, srce pa je itak še bilo. Podelim teda vmirajočoj sveto odvezo i slednje mazanje. Po končanih molitvaj zapazim, da je deklica že izdihnola svojo dūšo. To povem starišom z lepim izrazom, kak je pri Malgaših v navadi: „Odišla je k lūbomi Bogi.“ Ar so dobri katoličani, so bili vdani v božo volo. Itak pa je bila bolest nad zgūbo lūblene hčerke velika, a neso je kazali s kričanjom i drūgimi poganskimi šegami, nego v ponižnih skuzaj, ki so njim lejšale srce, štero se je v vdanoj i zavūpnoj molitvi obračalo k Stvoriteli. — Drūgi den, gda sem Źzvedo od veroučitelja še nešterne podrobnosti iz življenja toga blagoga deteta, sem očividno spoznal, da me je Bog zbrao za svoje orodje, želeč toj dūši nakloniti neskončne kinče zaslūženja presv. Srca Jezušovoga.

To je bila, po izpovedi veroučitelja, že tretja prilika, gde je v s mrtnoj nevarnosti lūbi Bog pravočasno poslao dūhovnika. Čast i hvala božoj previdnosti, ki ne zapūsti njih, ki v njo zavūpajo. Dika Mariji, ki tak čūdovito skrbi za svojo deco!

Dva pogovora.

Klosterska učenka (v novoj obleki, veselo, vedro, srečno): glej, slekla sam zavodsko obleko . . . Opravili smo zaključno slavnost. Mama je že prišla po mene . . . zvečer idevi . . . vō v velki svet! z Bogom llonka!

Kandidatinja: Zadnjikrat si mi pravila llonka . . . Či nas kleti obišeš, bom že v novicijati i Kalista mi bo ime.

Učenka: moj Bog . . . Istinsko . . . In povej llonka, se ne bojiš?

Kandidatinja: Od ka?

Učenka: Od klosterskoga življenja . . . Dom zapūstiti . . . Ne sme lūbiti . . . Med tmične stene zapreta . . . Vsemi se odpovedati . . . šče deci, ka je nazadnje ženskinō zvanje.

Kandidatinja: Znaš, lüba Aranka . . . od toga sam šče jaz niti premišlavalala ne. Nekak me je se vleklo srce, se me je zvao Bog, se sam si želela i se dobro počütim tü. Lüvim kapelo, klošter, drage sestre, tovarišice, lüvim tü vse i od drügoga se ne pritožujem.

Učenka: To je ravno . . ! Ti si ne prevdarila prihodnjost. Tvoja vesela, smehljajoča narava se ne zboji toga, ka sam ti pravila? Vzemive po vrsti: zapüstiti dom: mamu, ateka. Ne boli?

Kandidatinja: Ja . . . to boli. A — Gospoda Jezusa je tüdi bolelo, kda je zapüsto svojo mater i Nazaret. I je vseedno zapüsto. Ar to je bilo njegovo zvanje.

Učenka: Ne sme lübiti!

Kandidatinja: Kak ne. Lübezen do Boga i do bližnjega je šče vekša v kloštri, kak v sveti.

Učenka: To je drügo . . . Jaz na drügo lübezen mislim . . . Štero trbe srci . . . Pa dobro, ne bom gučala od toga. Ali od neprijaznih sten se ne boji tvoja vesela narava?

Kandidatinja: Dozdaj smo vesele bile i drage sestre so tüdi vesele. Či vidim novinke hoditi resno — priznam, se malo bojim, toda bo že, kak bo — Bog mi pomore!

Učenka: O, kak lahko vzemeš! I odpoved? Od veselja — dece . .

Kandidatinja: Na to vse niti ne mislim.

Učenka: Zdaj ne misliš — a sledkar, či bo žmetno? Ka bo te?

Kandidatinja (pomali): Te . . . te . . . (friško): Te mi pomore Bog . . . v božjih rokaj smo . . . Bog vse lahko da tüdi v kloštri . . . Na več ne mislim. Kak bo, ne vem, samo edno znam, da ščem tü ostati, ar je to moje zvanje.

Učenka: Istinsko močno zvanje — vidim. Pa ve ti tüdi neščem dolgučati, či te to blaži. Ti ostaneš, jaz idem. Idem vživat dom — veselit se — lübit.

Kandidatinja (tiho): Z Bogom . . . (Sama ostane, se zamisli): Ali bo ona bole srečna . . .

*

Sestra: Mene iščite?

Dovica: Štero šteč sam prosila med sestrami . . . V svojem nesrečnom položaji se obračam na dobra klošterska srca . . . Či bi bar kakše klaverske vüre dobila, da bi si iskala hrano . . . Istinsko sem jako . . . krvavo potrebna.

Sestra (vsigdar bole pazljivo gleda govorečo): Odpüstite, milostliva . . . Ste ne hodili pred štirnajstimi leti se v učitelišče?

Dovica: Ja, ja! Notri stanüjoča gojenka sam bila, moj Bog tüdi vi, draga sestra, ste tak poznani. Ste znabiti vi llonka?

Sestra (poda roko): To sam, draga Aranka! — Ka pa se je zgodilo z vami, Aranka?

Dovica: Nikaj posebnoga. To, ka se s telkimi i telkimi v sveti zgodi. Stariši so mi vmrli, moj Bog, ve pa je tak v sveti... staromi domi je tak konec. Vidite sestra, vi mate dom, ne samo ednoga, ve je vsakši klošter eden-eden dom. Jaz pa zdaj niti ednoga nimam.

Sestra: Mam, hvala Bogi i v tistom je lübezen.

Dovica: Lübezen... To je, ka je v sveti tak malo... Pa sam mislila te, da sam bila nevesta, da je najna lübezen večna... Odletela je... Že po medenih tednaj sam videla, da sam se motila. Poleg pijanoga moža je življenje križ. Te križ sam nosila do zdaj. Med tem sam zgübila vse: premoženje, lepoto, dobro volo. To je skopalo tudi nesrečnomi moži grob, vničo ga je način življenja. Že pol leta sam dovica.

Sestra: Sirotica. — I deteta nemate?

Dovica: Sam mela... Zdaj me samo šče v senjaj včasi obišče. I njegov križek obimlem na cintori. A mogoče njemi je bolše tak...

(Klonkanje. Vesele deklice pribežijo).

Deklice: Častita sestra! Častita sestra! Draga sestra Kalista! Pa smo že tū! Kda se začne šola? Jaj že tak žmetno smo čakale. (Sestra jih lübeznivo odpravi.)

Dovica (s skuznimi očmi): Glej, pri vas nigdar ne izmerjejo deca!

Sestra: Komi smo se zavolo Boga odpovedali, to nam on večkratno povrne. V božih rokaj smo, v tistoj roki, štera da i vzeme, po svetoj voli...

Dovica: S tem svi se poslovill pred štirnajstimi leti. Te ste tudi to pravili. Istino ste meli. Ka sam jaz šla iskat v svet, ste vi sestra najšli v kloštri. Bog tam zna dati i vzeti, kde njemi je vola.

Sestra (srečno). V božoj roki smo!

Iz doktorice nūna. Dr. Ilona Cemez je na univerzi v Budapesti končala doktorske navuke i je napravila doktorat. Mlada doktorica je vstopila v red misijonskih sester i bo šla po oblübij v afrikanske misijone.

Čüdežno ozdravljenje v Lourdi. Edna sestra iz reda sv. Franciška, prednica ednoga špitala, je že več let trpela na betegi v plüčaj i hrbetnici, doktori so jo že dolpovedali. Komaj pa se je doteknola njenoga tela voda lurske vretine, je taki ozdravela i se je naslednji den čisto zdrava napatila proti domi,

Cejlon. Meseca julija lanskoga leta so meli slovesnost kronanja Marijine podobe. Zbralo se je okoli 150 jezer katoličanov. Sveto obhajilo je sprejelo do 50 jezer vernikov. — Na Cejloni živi do 400 jezer katoličancov.

Prekosijo nas. V Palermi je bio lansko leto euharistični kongres. Sklepna procesija je združila okrog 400 jezer vernih kristjanov, ki so se poklonili euharističnomi Zveličarji. Vseširog je stalo puno ljudi, ki so obsipavali Najsvetejše, štero je noso kardinal, s cveticami. Vnožina se je razišla komaj polnoči.

Vrli zamorček. Nekšega zamorčka v Afriki je zgrabo močen dež. Taki skrije svoj krščak pod kaputek i beži svojo pot naprej. Nekak ga pita: — Mej pamet, dečko, zakaj ne denesh krščaka na glavo, gda tak teče? Boš ves premočen! — Eh, — odvrne dečko, — glava je moja, ta se sme zmočiti; krščak pa ne, ar je gospodarov.

Prvi danski kat. duhovnik. Dance je protestantovski pritisk prisilo iz katoličanske cerkve. Zadnji čas pa se jih več spreobrača. Pred kratkim so v duhovnika posvetili ednoga mladenca, ki je prvi po rojstvu danski duhovnik po reformaciji. Od njegovega dela dosta vupajo danski katoličanci.

Kneginja štela postati nuna. Kneginja (hercegica) Asunta, hči kneza Lipota je zbežala z doma, ar je štela stopiti v red, doma pa so njoj to branili. Na ednom italjanskom hajovi je potuvala v Rio de Janeiro, da bi tam postala nuna. Roditelji so prosili Mussolinijovo posredovanje, ki je dao brazilskomi konzulu zapoved, da ne pusti iz hajova kneginje. Istinsko so jo vzeli v varstvo i italjanska ladja jo je prinesla nazaj v Evropo, gde so jo italjanske oblasti prekdale starišom.

Češki socialisti proti Matericerkvi. Papejdi, češki socialistični poslanec je držao v praškom parlamentu velki govor, v šterom je napadao katoličansko Cerkev. Zahtevao je, da naj ločijo Cerkev od države i naj včasi odpravijo (ukinejo) vatikansko češko poslaništvo.

Prostozidari i vera v Boga. Newyorški prostozidarski stolec je naznalo, da se odtrga od mednarodne zveze prostozidarov. Podao je tudi vzrok svojega sklepa: newyorški prostozidari verjejo v Boga, spoštüliejo sv. Pismo i neso pripravleni sküпно delati z evropskimi, ki tajijo Boga i rezdirajo državo.

Prestop. Edini sin Herzla, ustanovitelja židovske zionistične zveze, je postao katoličanec. Židovski listi so izlevali zavolo toga srd i čemere na krščanstvo.

Tretja skrivnost:

Koga si, Devica, rodila.

Tretja skrivnost:

Koga si, Devic, rodila.

Štrta skrivnost:

Koga si, Devica, v cerkvi
darüvala.

Širta skrivnost:

Koga si, Devica, v cerkvi
darüvala.

Premisli! „I je rodila svojega prvo-rojenoga Sina i ga je v plenice povila i položila v jasli, da je zanje ne bilo prostora v hiži.“ (Luk. II. 7.) Glej! Sin Boži nema tople hiže, niti potrebne obleke. Mati njegova i hraniteo njegov sta žnjim vred v siromaštvi. — I v oltari pod podobov kriha ma morebiti vekše bogastvo Jezuš?

Pravi trikrat zdaj i pri vsakoj molitvi dnes:

Marija, mati trikrat čudna, pomagaj ti z sv. Jožefom vsem sirotam.

Marija, mati trikrat čudna, daj nam ti z sv. Jožefom zadovolnost i lübezen do siromaštva!

Zmoli zdaj na čast Dev. Marije i sv. Jožefa, naj nam sprosita zadovolnost od Božega Deteta: I očanaš, 10 zdravimarij, I dikabodi z tretjov skrivnostjov.

Imprimatur. Sabariae, d. 3. VI. 1912.

JOANNES eppus.

Premisli! „I je rodila svojega prvo-rojenoga Sina i ga je v plenice povila i položila v jasli, da je zanje ne bilo prostora v hiži.“ (Luk. II. 7.) Glej! Sin Boži nema tople hiže, niti potrebne obleke. Mati njegova i hraniteo njegov sta žnjim vred v siromaštvi. — I v oltari pod podobov kriha ma morebiti vekše bogastvo Jezuš?

Pravi trikrat zdaj i pri vsakoj molitvi dnes:

Marija, mati trikrat čudna, pomagaj ti z sv. Jožefom vsem sirotam!

Marija, mati trikrat čudna, daj nam ti z sv. Jožefom zadovolnost i lübezen do siromaštva!

Zmoli zdaj na čast Dev. Marije i sv. Jožefa, naj nam sprosita zadovolnost od Božega Deteta: I očanaš, 10 zdravimarij, I dikabodi z tretjov skrivnostjov.

Imprimatur. Sabariae, d. 3. VI. 1912.

JOANNES eppus.

Premisli! „Prinesli so ga v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda. I Simeon je nje blagoslovo i pravo Mariji, Materi njegovoj.“ Glej! te je postavljen v spadaj i v stanenje vnoh i v Izraeli i v znamenje, šteromi se bo protigučalo. I tvojo lastivno dišo meč prebodne.“ (Luk. II. 22, 34, 35.) Glej! Marijino srce meč prebodne, ar se Jezuši proti bo gučalo. Sv. Jožef to čuje i ne zbegne. Pri njima je celom svojem žitki! To je verna, prava lübezen.

Pravi trikrat zdaj i pri vsakoj molitvi dnes:

Marija, mati sedmere žalosti, podpiraj vse trpeče!

Sv. Jožef sprosi nam po Mariji stanovitnost v službi Jezušovoj!

Zmoli zdaj na čast Bl. Dev. Marije i sv. Jožefa za gorečnost duhovnikov i vseh Bogi posvečenih oseb: I očanaš, 10 zdravimarij, I dikabodi z štrtov skrivnostjov.

Imprimatur. Sabariae, d. 3. VI. 1912.

JOANNES eppus.

Premisli! „Prinesli soga v Jeruzalem da bi ga postavili pred Gospoda. I Simeon je nje blagoslovo i pravo Mariji, Materi njegovoj.“ Glej! te je postavljen v spadaj i v stanenje vnoh i v Izraeli i v znamenje, šteromi se bo protigučalo. I tvojo lastivno dišo meč prebodne.“ (Luk. 22, 34, 35.) Glej! Marijino srce meč prebodne, ar se Jezuši proti bo gučalo. Sv. Jožef to čuje i ne zbegne. Pri njima je v celom svojem žitki! To je verna, prava lübezen.

Pravi trikrat zdaj i pri vsakoj molitvi dnes:

Marija, mati sedmere žalosti, podpiraj vse trpeče!

Sv. Jožef sprosi nam po Mariji stanovitnost v službi Jezušovoj!

Zmoli zdaj na čast Bl. Dev. Marije i sv. Jožefa za gorečnost duhovnikov i vseh Bogi posvečenih oseb: I očanaš, 10 zdravimarij, I dikabodi z štrtov skrivnostjov.

Imprimatur. Sabariae, d. 3. VI. 1912.

JOANNES eppus.